

17. MARTĀ

LARP Kultūras namā Literatūras propagandas biroja sarīkojums. Vakara vadītājs dzejnieks Pēteris Zirnītis aicina uz skatuves Māri Melgalvu un Juri Kulakovu ar vokāli instrumentālo grupu «Pērkonis».

Šajā vakarā arī dziesmām Māra Melgalva vārdi.

Pilnum pilnajā zālē cilvēki lielāko tiesu zem un nedaudz pāri divdesmit.

Māris Melgalvs saista ar tēlainības asumu un precizitāti nezaudējušu domas ievirzi. Ar neuzbāzīgu, prasmīgu savas dzejas runāšanu. Ar uzsvaru, ritmu un vārdu attieksmju maiņu. Tas nav pašapliecināšanās mirklis, bet gan saruna, kurā klausītāju atbilde ir uzmanība un klusums. Saruna neko nezaudētu, gluži otrādi, kļūtu vēl iedarbīgāka, ja dzejnieks iedomājās, ka zālē sēdošie klausās viņu ne pirmo reizi, un atteiktos no jau vairākkārt dzirdētām rindām.

Apsveicama ir Literatūras propagandas biroja tendence meklēt aizvien jaunu izteiksmi šādiem dzejas vakariem. Pārdomas vienīgi izraisīja vokāli instrumentālā ansamblā priekš-

nesuma veids. Taču, respektējot tās paaudzes vairākumu, kas bija zālē, viņu atzinīgos aplausus, jādomā — varbūt tiešām arī šī maniere ir pieņemama.

I. DZIRNA

LITERĀRĀ PRĒMIJA KAIMIŅREPUBLIKĀ

Kārtējā Juhana Smūla literārā prēmija par 1980. gadu daiļprozā piešķirta JURIM TOLIKAM («Ciema traģiķis»), dzejā — ALEKSANDERAM SUMANAM («Pie mums šeit Hiperborejā»), dramaturģijā — MERLEI KARUSO («Esmu trīspadsmitgadīgais»), literatūras kritikā — GEORGAM LĒTSAM («Hanibāls»), publicistikā — VOLDEMĀRAM PANSO («Raksti par teātri»), daiļliteratūras tulkojumos: no citvalodām igauņu valodā — OTAM OJAMA (par franču rakstnieka Robēra Merla romāna «Neizsargātie virieši» atveidojumu) un no igauņu valodas citā — šoreiz latviešu valodā — TAMĀRAI VILSONEI (P. Kūsberga «Lietus lāses», M. Unta «Via regia» u. c.). Bērnu un jaunatnes literatūrā prēmiju šoreiz nepiešķīra.